

היינריך היינה²

את לא אוהבת? לא אהבת?

שלושה שירי אהבה

מגרמנית: יוסף חרמוני

לורליי

הַגִּידוּ־נָא, מָה זֶה קוֹרָה לִי,
עֲצוּב אֲנִי עַד בְּלִי דִּי.
סְפוּר אֲגִדָּה בֶּן שְׁנוֹת־אֶלֶף
פּוֹרֵעַ אֶת שַׁרְעִפִּי.

צוֹנֵן וְחֶשׂוֹן בָּא הָעֶרֶב,
הַרְיִין זוֹרֵם בְּדַמָּמָה.
פְּסָגַת הָהָר עוֹד זוֹהֶרֶת
בְּאוֹר שְׁקִיעָה אֲדָמָה.

עֲלָמָה כֹּה יָפָה שֵׁם יוֹשֶׁבֶת
עַל רֹאשׁ הָהָר, מוֹאֲרָה.
זֶה־בִּעְדֵּייהָ שְׁלֵהֶבֶת,
סוֹרֶקֶת זֶה־בִּשְׁעָרָה.

מִסְרֵק שֶׁל זֶה־בְּיָדֶיהָ
וְשִׁיר מִפִּיהָ נוֹטֵף.
מְתוֹק הוּא הַלֵּחֵן, רוֹגֵעַ,
נוֹרָא הוּא וּמְכַשֵּׁף.

2 היינריך היינה (דיסלדורף 1797 – פריז 1856) – מגדולי המשוררים הגרמנים במאה ה־19.

מֶלֶח בְּסִירְנֹת נַחֲבָטָה,
 לְבוּ כּוֹאֵב וְנִסְעָר.
 אֶל כֶּף־הַסִּלְעִים לֹא מְבִיט הוּא –
 עֵינָיו נִשְׁאוֹת אֶל הָהָר.

בּוֹלְעִים הַגְּלִים, כֶּן נִדְמָה לִי
 סִירָה וְסֶפֶן, אֲלֵלִי.
 אֵת זֹאת, הֵן תִּדְעוּ מִי עוֹלֵל לוֹ –
 שִׁירָה שֶׁל לוֹרִי.

המכתב שכתבת

מִכְתָּב כְּמוֹ זֶה אֲשֶׁר כָּתַבְתְּ
 גַם לֵב רָגִישׁ יִשְׁכַּח.
 אֵת לֹא אוֹהֶבֶת? לֹא אֶהְבֶּת?
 מִכְתָּב אָרֶךְ נִשְׁלַח.
 תִּרְיֹסר דְּפִים לוֹ, כְּתִב־טְלָלִים,
 סִפְרוֹן לְכָל דָּבָר הוּא.
 אֵן אֵין כּוֹתְבִים נְהַר־מְלִים,
 אִם קֶץ הָאֶהְבָּה הוּא.

אוהבת את

אוֹהֶבֶת אֶתְּ, כִּךְ חֲשֵׁתִי –
יִדְעֵתִי זֹאת מְזֻמָּן.
לְחֶשֶׁת סוּדָה, נִרְעֵשֶׁתִי –
וְעוֹד הָרַעַד כָּאֵן.

עַל הַר טַפְסֵתִי כְּאֵיל,
לְחוּף גַּלְשֵׁתִי מְשַׁלֵּהֵב.
דְּמָעוֹת זִלְגוּ טְבָעוּ בַּיָּם,
אֶל מוֹל שְׁקִיעֵת זָהָב.

לְבִי כְּשֶׁמֶשׁ, לְהִבָּה,
בוֹהֵק וּמְסַנֵּר הוּא.
וּבָיִם אֵין־סוּף, יָם אֶהְבָּה
טוֹבֵעַ וּבוֹעֵר הוּא.